

Humlene på hytta

I flere år har vi hatt gleden av å hatt humler under taksjeggnet i et hjørne på altanen på hytta. Til å begynne med var det vel bare en eller to

som vi så, men etter hvert så kom flere frem, og i 2014 så surret det over alt. De var ofte å se i bringebærkjerren, og det er jo mange ville planter omkring hytta. Jeg brukte å sette en stol nedenfor, og det var for å sitte der å se på humlene når de fløy ut og inn. Jeg var aldri redd for at de skulle stikke meg, og det kan hende at de

enten kjente meg, eller at de kjente duften av meg, og på den måten kjente meg igjen. Jeg satt alltid helt stille, og ble heller ikke redd dersom noen kom helt nær.

I 2015 så var alle humlene borte, det var ikke en å se og det var rart at alle ble borte. Humlene tilhører biene. Både dronningen og arbeiderne hos humlen har stikkbrodd, og dersom du blir stukket kan det svi mye, men det er ikke farlig. Stikkbrodden til dronningen og arbeiderne sitter i bakenden, men hannen mangler dette.

Humlen har små vinger i forhold til kroppen, og vingene beveger seg slik at de virker som små propeller som gir oppdrift og fremdrift. I tillegg til sin egen kropp kan den også bære med seg tilsvarende tyngde i form av nektar og pollen.

Humlen blir som regel bare ett år, men disse som har vært på Klubben har vært der i flere år. Det ble litt trist at de var

borte i år. Jeg var glad for å ha dem der, og når vi kom til hytta så var de alltid der.

Nu er det slik at vi har trappet ned med turene til hytta, og til nu i år har vi vært kun 3 overnattinger. Vi har planer om enda å ta en tur dit hvis det blir varmt vær.

Vi er litt spent på om vi får se humlene da, men det kan hende at de har det som vi: Det er aldri noe som varer evig. Slik er det med livet også.

August 2015

Jarle